

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521202659
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521202659.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. Q., narodené XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: otec - W. C. Y., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. 3, XXX XX J., zastúpený advokátom: JUDr. Andrej Gara, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, a matka - C. I. Q., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom T. 8, XXX XX J., zastúpená advokátkou: JUDr. Denisa Jánošíková, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, za účasti komisára pre deti, so sídlom Úrad komisára pre deti, Odborárske námestie 3, 811 07 Bratislava v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd n a r i a d' u j e toto neodkladné opatrenie:

Súd ukladá matke povinnosť oznámiť otcovi maloletého C. Q., narodeného XX.XX.XXXX, každú plánovanú návštevu maloletého u lekára s uvedením mena a priezviska lekára a predpokladaného času a miesta návštevy lekára najneskôr deň vopred, aby sa otec maloletého mohol zúčastniť daného vyšetrenia maloletého, počnúc dňom nariadenia neodkladného opatrenia, na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

II. Súd otcovi u k l a d á povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci uloženia informačnej povinnosti ohľadne maloletého C. Q., narodeného XX.XX.XXXX, do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

III. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 30.06.2021, doručeným tunajšiemu súdu elektronickými prostriedkami s autorizáciou podľa osobitného predpisu dňa 01.07.2021, označeným ako vyjadrenie otca a návrh na doplnenie dokazovania, podaným do konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 22P 215/2019, otec žiada súd o nariadenie neodkladného opatrenia tohto znenia: „I. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým C., nar.: XX.XX.XXXX každú stredu od 16:30 hod. do 19:00 hod., v párnom týždni v piatok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v nepárnom týždni v sobotu a v nedeľu od 16:30 hod. do 19:00 hod., bez prítomnosti matky, pričom miesto prevzatia a odovzdania dieťaťa bude v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť. II. Súd ukladá matke povinnosť oznámiť otcovi maloletého C., nar. XX.XX.XXXX, každú plánovanú návštevu maloletého C. u akéhokoľvek lekára s uvedením mena lekára, predpokladaného času a miesta návštevy lekára najneskôr deň vopred, aby sa otec maloletého mohol zúčastniť daného vyšetrenia maloletého.“ Pričom otec necháva na zvážení súdu, či pristúpi k úprave všetkých stykov maloletého s otcom bez prítomnosti matky alebo spočiatku iba pre jeden styk a po mesiaci sa rozšíri na všetky styky otca a syna, resp. či sa styk otca s maloletým bez prítomnosti

matky bude realizovať spočiatku v akreditovanom subjekte za účasti detského psychológa s postupným prechodom na samostatný styk otec-syn, bez účasti matky a mimo akreditovaného subjektu.

2. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P 215/2019-394 zo dňa 07.07.2021 súd vylúčil návrh otca týkajúci sa nariadenia neodkladného opatrenia na samostatné konanie, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 22P 38/2021.

3. Návrh otec odôvodnil tým, že matka v konaní vo veci samej od počiatku zakladá prostredníctvom svojho právneho zástupcu do súdneho spisu pravidelne vyjadrenia, ktoré sú založené na rovnakom základe, a to poukazovaním na to, že otec nerešpektuje zdravotný stav maloletého a že otec nereflektuje na reálne prežívanie maloletého, jeho zdravotný stav a jeho limity. Otec uvedené tvrdenia matky popiera a považuje ich za účelové sledujúce cieľ vylúčiť otca zo života maloletého. Postoj matky je vo všetkých vyjadreniach absolútne nekritický voči jej osobe. U matky je absolútna absencia sebareflexie v otázke, čo urobila matka pre upevnenie vzťahu medzi otcom a synom. Otec od narodenia maloletého sa neustále snaží podieľať ako rovnocenný rodič na výchove a starostlivosti, čo mu od štyroch mesiacov maloletého nie je umožnené zo strany matky. Je vedený nekonečný súdny spor, kde matka prezentuje opakovane svoje ničím nepodložené tvrdenia za účelom vyčlenenia otca zo života maloletého. Syn od štvrtého mesiaca svojho života je zo strany matky separovaný od otca. Hoci od narodenia otec neustále prejavuje enormný záujem o zapojenie sa do spoločnej výchovy maloletého C., jeho snahy sú matkou vždy odmietané s odôvodnením, že otec sa o syna nevie postarať, že otec je voči synovi neempatický, že otec nereflektuje na aktuálny zdravotný stav maloletého atď. Je to už skoro X rokov, čo otec neustále hľadá možnosti a cestu k synovi. Navrhuje matke rôzne riešenia, snaží sa k synovi citovo priblížiť, upevniť si s ním vzťah avšak konanie matky je od počiatku k uvedenému odmietavé. Matka neumožní ani pozdraviť maloletého otcom počas choroby. Neumožní otcovi ani sa ráno pridať k nim a odprevadiť ho do školy. Otca berie len ako nevyhnutnosť a prostriedok, s ktorým sa maloletý raz začas zahrá a aj to len vtedy keď to má určené súdom, resp. z prehľadu stykov vyplýva, že nie vždy ani vtedy. Taktiež matka vo vyjadreniach neustále poukazuje na skutočnosť, ako sa otec nesnaží zmeniť svoj prístup k nej ako matke, ktorá robí maximum pre svojho syna, ako prehliada jej informácie o vhodnom prístupe k maloletému a jeho potrebách odporúčaných odbornými lekármi. Pritom je to práve matka, ktorá odmieta s otcom konštruktívne debatovať o maloletom, resp. vôbec debatovať. Komunikácia je matkou obmedzená len na formu krátkych SMS správ, resp. predovšetkým na zhrňujúci list, ktorý zašle otcovi jedenkrát do mesiaca, aby si formálne splnila svoju povinnosť. Matka neustále opakuje, že otcovo správanie nezodpovedá potrebám maloletého, poukazuje na rôzne detaily a chyby pri stykoch otca s maloletým, keď dopodrobna popisuje súdu zo svojho subjektívneho pohľadu nevhodnosť konania otca voči maloletému (či už hre s maloletým, či už pre výber miesta, alebo nevhodnosť hračiek privezených otcom na styk atď.). Matka v každom vyjadrení poukazuje na denný režim maloletého, na potrebu dodržiavania rituálov a na skutočnosť, že maloletý potrebuje neustálu prítomnosť matky pri styku s otcom, že maloletý odmieta bazálnu starostlivosť od otca. Vyčíta otcovi, že v prípade choroby maloletého, keď nemôže prebiehať styk, si otec vyžaduje aspoň, aby maloletého mohol vidieť pri vchode domu, že sa dožaduje kratučkej návštevy maloletého, aby ho mohol vidieť a odovzdať mu ovocie či hračku, resp. len mu ukázať, že mu na ňom záleží a že je pri ňom. Vyjadrenia matky sú plné obáv a absolútnej nedôvery matky k schopnostiam otca postarať sa o syna a plné výčitiek k správaniu a konaniu otca voči osobe matky a následným jeho krokom vo vzťahu k súdu a lekárom. Každé matkino vyjadrenie je opätovnou rozsiahlou sťažnosťou na otca. Matkou uvádzané skutočnosti sú však v mnohom cielene zavádzajúce, nepravdivé a účelové a otec ich v plnom rozsahu popiera. Matka každú snahu otca o zblíženie sa so synom považuje za útok na svoju osobu. Svoje klamlivé tvrdenia matka ničím súdu nepreukázala a svojím spôsobom vyznievajú v mnohom aj nelogicky a argumentačne si odporujú. Invektívy voči otcovi však v posledných vyjadreniach začali gradovať, otcovo správanie začala matka popisovať ako „patologické správanie sa otca, ktorému chýba empatia, cit, reálne a také bežné normálne vnímanie svojho maloletého syna, jeho zdravotného stavu“. Otcovo správanie na stykoch vraj „poškodzuje maloletého C.“. Poukazuje na otca, že nenosí na styky so synom vhodné hračky alebo že neplní v dostatočnom rozsahu želania a požiadavky maloletého, ktoré mu vraj odkomunikovala. Je to však práve matka, ktorá dlhodobo odmieta s otcom komunikovať osobne alebo telefonicky. Komunikáciu s otcom obmedzuje výlučne na listovú komunikáciu jedenkrát mesačne, ktorú má nariadenú rozhodnutím súdu, a krátkymi SMS správami. Dokonca matka doteraz prijímala od otca aspoň rozsiahlejšie SMS správy prostredníctvom MMS správ, čo umožňovalo rozsiahlejšiu a rýchlejšiu komunikáciu ohľadne maloletého. Od 09.06.2021 však matka bez udania dôvodu obmedzila prijímanie týchto MMS správ a požiadala otca výlučne o SMS komunikáciu rozdelenú na viac správ. Matka vo

svojich vyjadreniach súdu začala dokonca otcovi vyčítať, že sa snaží s ňou komunikovať ohľadne maloletého počas jeho telefonických kontaktov s maloletým, keď napríklad maloletý opustí miestnosť, čo matka považuje za „nátlak na svoju osobu“. Konanie matky začína byť v mnohých ohľadoch iracionálne a paranoidné. Otcovi nemožno zazlievať, že sa dopytuje na maloletého a už vôbec nie, ak sa na uvedené dopytuje v čase, keď mal mať s maloletým na základe rozhodnutia súdu styk. Už len otázka otca, ako sa maloletý má a čo robí, matku považuje za „opätovný útok na svoju osobu“, o čom informuje súd s uvedením, že otec ju neustále obťažuje a správa sa voči nej neúctivo. Maloletý najviac v tejto veci stráca, popri prebiehajúcim súdnom konaní rastie a pomaly už prichádza do obdobia puberty. Maloletý je držaný matkou v absolútnej odkázanosti výlučne na jej osobu, nepripúšťa k nemu nikoho s odôvodnením, že maloletý si vyžaduje výlučne ju. Matka túto absolútnu odkázanosť maloletého na jej osobu ani nepopiera, práve naopak stále na ňu poukazuje a odôvodňuje ňou nemožnosť akejkolvek zmeny v uvedenom nastavení. Domnieva sa, že uvedené je v najlepšom záujme maloletého a neprijíma žiadne návrhy a ponuky na začlenenie otca do života C.. Otec sa od narodenia syna snaží uvedené nastavenie matky zmeniť a presvedčiť ju, že by mohol byť súčasťou života maloletého, avšak práve konaním matky mu to nie je umožnené. Otec sa domnieva, že matka si neuvedomuje, že u syna svojim prehnaným ochranárskym prístupom vypestovala absolútnu závislosť od svojej osoby. Otec si je vedomý, že maloletý trpí mnohými závažnými diagnózami, znemožňujúcimi mu riadne a úplne samostatné fungovanie v živote a spoločnosti, avšak aj takto zdravotne postihnuté deti by mali byť vedené k čiastočnej samostatnosti a socializácii, pri rešpektovaní ich rituálov, stereotypov, pocitov a potrieb. Taktiež si je otec vedomý toho, že matka bude maloletému vždy tou najdôležitejšou vzťahovou osobou dávajúcou mu pocit bezpečia a istoty. Ale tak ako sa maloletý posunul v niektorých oblastiach, ako je samostatná vzpriamená chôdza, rečový prejav, vykonávanie niektorých samoobslužných činností, samostatným vyprázdňovaním močového mechúra, čítanie, písanie atď. malo by sa pokračovať v rozvoje jeho ďalších zručností a kompetencií. Nejde o dieťa s mentálnym postihnutím, ide o dieťa s priemerným IQ, ktoré je schopné samostatného vzdelávania v škole, má správny úchop ceruzky, ťah perom a ceruzkou je plynulý, vie pekne čítať a písať, matematika mu nerobí problémy. Teda nie je dôvod, prečo by dieťa nemohlo byť vedené aj k samostatnému stravovaniu. Matka stále prezentuje, že maloletého musí kŕmiť lyžičkou, a to výlučne ona a mixovanou stravou, pričom otec nemá vedomosť o snahe matky uvedené zmeniť. Oznamuje to neustále súdu, ošetrovujúcim lekárom, škole a každému zainteresovanému v tomto súdnom konaní, tak ako oznamuje skutočnosť, že maloletý musí byť pri vyprázdňovaní hrubého čreva neustále vo svojich deviatich rokoch plienkovaný. Matka sa odvoláva na stereotypy a zaužívané rituály maloletého. Každú snahu otca ponúknuť niečo synovi na jedlo či pitie kategoricky matka odmieta, pričom otec bol sám svedkom, ako maloletý prejavil vôľu ponúknuť sa tyčinkami, ktoré konzumoval otec a aj si ich sám vzal a inštinktívne v zápale hry ich jedol. Zmena v tejto oblasti je u detí s autizmom náročná, ale je nevyhnutné k tomu maloletého viesť pomalými a systematickými krokmi. Držanie maloletého či už úmyselne alebo z nevedomosti v VI. stupni odkázanosti na pomoc inej dospeléj osoby v zmysle sociálnoprávných predpisov je scestné až zvrátené. Maloletý nie je ležiaci pacient, nie je dieťa s mentálnym postihnutím, napriek svojmu zdravotnému znevýhodneniu vie robiť činnosti, ktoré robia jeho rovesníci, rád sa hrá s autami na diaľkové ovládanie s lietadlami, s dronmi. V škole si našiel kamarátov aj z ostatných tried, v kolektíve spolužiakov sa dokonca cíti dobre a rád hrá s deťmi futbal, stolný tenis a detské hry. Pri hre je zručný, spontánny, rád sa smeje a je veľmi kamarátsky. Keď má dieťa správny úchop ceruzky a pera, keď plynulo píše viazaným písmom, dokáže predsa držať správne aj lyžičku. Zmena z kŕmenia k samostatnej konzumácii jedla je síce pri deťoch s autizmom náročná, ale určite možná a vzhľadom na vek maloletého už aj nevyhnutná. V odbornej literatúre a aj vo vyjadreniach detskej neurologičky a psychiatričky je jasne uvedené, že je to práve preferenčný rodič, ktorý stanovuje hranice a pravidlá. Má si za nimi stáť a tým dáva dieťaťu pozitívny signál a spätnú väzbu istoty. Je nepochybné, že zmena len v týchto drobnostiach /samostatné stravovanie, vylučovanie/by bola pre maloletého na prospech, avšak matka k ničomu takémuto nepristúpila. Maloletý pritom nemá žiadne zdravotné problémy napríklad s prežúvaním, od otca si niekoľkokrát zobral aj tyčinky, ktoré počas hry konzumoval, nemá problém ani s hrubým črevom a ani s trávením. Je to práve matka, ktorá neustálym poukazovaním na zlý zdravotný stav maloletého, na jeho stereotypy a nesamostatnosť a odkázanosť na jej pomoc nemá snahu o napredovanie maloletého v tejto oblasti, čím maloletý zostáva neustále v VI. stupni odkázanosti na jej pomoc v zmysle sociálnoprávných predpisov o poskytovaní ošetrovateľského príspevku a inej kompenzácie nákladov. Takéto konanie matky, ktorá neustále zotrúva na stave, aký je, nie je v najlepšom záujme maloletého. Je obdivuhodné, že matka žije pre svojho syna 24 hodín denne, že zanechala svoje povolanie, aby sa mohla naplno venovať synovi už 9 rokov a poberá len príspevky na opatrovanie a kompenzáciu zvýšených výdavkov na starostlivosť o syna. Matka by si však mohla uvedomiť, že síce jej syn bol kategorizovaný posudkovým lekárom ako dieťa s ťažkým

zdravotným postihnutím so VI. stupňom odkázanosti, ale v najlepšom záujme maloletého je, aby v jednotlivých činnostiach matka pomoc sa postupne eliminovala až odstránila. Vzhľadom na zdravotné postihnutie maloletého, však maloletý bez aktívnej pomoci matky, ktorá je neustále pri ňom, nedosiahne pokrok. Zo zdravotnej dokumentácie zakladanej do súdneho spisu matky, zdravotný stav maloletého stagnuje, stagnuje aj jeho odkázanosť na pomoc a nebyť odporúčenia CPPaP, že maloletý má byť v školskom roku 2020/2021 zaškolený, matka by ho nechala doma vo svojej starostlivosti, v pokojovom dennom režime, pri dodržiavaní zaužívaných jeho stereotypov a rituálov, tak ako je to presne napísané v odporúčaniach C.. M.. Napriek odporúčaniam o nemennosti denného režimu maloletého zo strany detskej neurologičky, CPPaP odporučilo matke zaškoliť maloletého a neumožnilo matke po tretíkrát odklad povinnej školskej dochádzky. Maloletý zvládol zaškolenie, hoci jeho zaškolenie sprevádzala sťažaná adaptácia, ale vzhľadom na jeho zdravotný stav a neochotu matky začleňovať maloletého do detských kolektívov ešte v predškolskom veku /hoci jej to bolo odborníkmi odporúčané/sa uvedené dalo predpokladať. Návrat z dištančného vzdelávania na prezenčné dokonca podľa vyjadrení školy prebehol bez problémov, maloletý sa rýchlo opäť adaptoval na školský režim a aj kolektív triedy. Z uvedeného je teda zrejmé, že keď zvládol maloletý zaškolenie, dokáže bez matky fungovať v škole, zvládol by aj styk s otcom v podobnom režime na pár hodín. Na otca je pritom zvyknutý, dobre ho pozná /na rozdiel od pani učiteľky a asistentky, ktoré predtým vôbec nepoznala/, pozná aj otcovu domácnosť, kde sa cíti dobre a pohybuje sa v nej sebaisto. Preto nie je žiadny dôvod, aby maloletý nemohol časť svojich stykov s otcom začal tráviť výlučne v prítomnosti otca, hoci aj na malú chvíľu. Ak by maloletý dostal v tejto otázke stanovené jasné hranice od matky, ktorá je jeho preferenčným rodičom a pre neho istotou, že takto to bude a takto to má byť, dostal by uistenie a podporu, nemal by maloletý žiadny problém. Keby mu matka prejavila dôveru a pocit, že aj pri stretnutí s otcom mu bude na blízku, keď to bude potrebovať, určite by sa maloletý na uvedené nastavil a stretnutia s otcom v takomto režime by postupom času považoval za samozrejmé. Uvedené by prinieslo pre maloletého aj novú skúsenosť, že môže byť bez problémov s otcom a nebol by vystavený neustále tlaku lojality voči svojej matke ako doteraz. Maloletý veľmi vníma prítomnosť svojej matky na každom stretnutí s otcom. Pri každej hre s otcom sa na ňu pozrie, či niečo môže urobiť alebo nie. Čaká od matky neverbálnu komunikáciu, ktorá mu niekedy naznačí, či matka niečo považuje za vhodnú hru alebo nie, alebo za vhodnú hračku alebo nie. Dokonca matka často na stretnutí vyjadruje svojím postojom a mimikou svoj smútok alebo nešťastie, keď sa nemôže zapojiť do hry so synom, alebo otec bol svedkom, ako matka naznačila synovi, že je nespokojná, keď sa spolu šantili a smiali. Maloletý okamžite ukončil danú aktivitu a zavolať matku k sebe, aby sa ona pridala k hre. Postupné zavádzanie samostatných stykov otca a syna bez prítomnosti matky by bolo v najlepšom záujme maloletého. Postupne by sa upevňoval jeho vzťah s otcom a časom by začal pociťovať aj pocit istoty nielen u matky ale aj u otca. Na vybudovanie takejto istoty a dôvery medzi otcom a synom však nie je súčasným súdnym rozhodnutím vytvorený žiadny priestor. K uvedenému kroku by mal súd pristúpiť v čo možno najkratšom termíne, a to aj vo forme neodkladného opatrenia. Hoci má otec dostatočné znalosti a školenia o práci s autistickými deťmi, vie sa o syna plnohodnotne postarať, nebráni sa dočasnému stretnutiu so synom v akreditovanom centre za účasti detského psychológa, ak by to malo prispieť k spokojnosti a väčšiemu pokoju matky. Otec je presvedčený, že za pomoci súdu by postupnými trepezlivými a vnímavými krokmi pri rešpektovaní všetkých potrieb maloletého sa mohol stať plnohodnotnou súčasťou života maloletého a jeho ďalšou oporou v živote. Uvedené by bolo aj na matkin prospech, na jej psychohygienu, keby začala dôverovať aj niekomu inému ako len sebe, že u niekoho je jej syn v bezpečí a je o neho dobre postarané. Nehovoriac o tom, že ak by sa matke nebudaj niečo stalo a musela by byť prípadne aj hospitalizovaná, bol by tu otec, ktorý by ju hoci len čiastočne na nevyhnutný čas vedel plnohodnotne zastúpiť. Predchádzajúci návrh otca na vydanie takéhoto neodkladného opatrenia bol uznesením súdu zo dňa 04.09.2020, sp. zn. 22P/215/2019, zamietnutý aj s odôvodnením, že maloletý práve nastupuje na povinnú školskú dochádzku a vzhľadom na zdravotný stav maloletého by išlo o ďalšiu veľkú zmenu v živote C.. Nakoľko však už na strane C. došlo k zmene pomerov a to že maloletý zvládol adaptáciu na školu a následná opätovná adaptácia z dištančného na prezenčné vyučovanie prebehla bez problémov, je zrejmé, že sa obaja rodičia a aj C. môžu sústrediť na postupné stretávanie sa s otcom bez prítomnosti matky. Od posledného rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení navrhovaného zo strany otca nastala ešte jedna podstatná skutočnosť - komunikáciu matka obmedzila na úplné minimum a začala na stretnutiach maloletého podporovať v neadekvátnom správaní sa voči otcovi. V prípade, že si maloletý v rozpore s vopred dohodnutými pravidlami začne niečo trucovito vydobýjať a presadzovať, matka maloletého v uvedenom podporuje a slovom otca napomína, že má maloletému okamžite ustúpiť. Ak sa otec snaží maloletého opatrne nasmerovať k inej činnosti alebo odvrátiť jeho pozornosť od konfliktnej témy, matka sa k uvedenému vráti a maloletému naznačí, že je v práve. Uvedené končí tým, že styk sa ukončí a

maloletý s matkou odmietnu, aby ich otec zaviezol autom domov. Čo je však absolútne nevhodný prístup rodiča najmä pri deťoch trpiacich autizmom. Rodič, ktorý dáva dieťaťu pocit istoty a bezpečia, je ten, ktorý má stanovovať hranice správania dieťaťa, on má byť ten, ktorý na hraniciach a pravidlách trvá, a tým vytvára u dieťaťa pocit istoty a bezpečia. Pevné hranice stanovené sú základom stability a zdravého vývoja práve u detí s autizmom. Matka však v snahe zabrániť otcovi vytvoriť si bližší kontakt s maloletým začala konať v rozpore s najlepším záujmom maloletého. Takéto správanie matky na stretnutiach s otcom má za následok postupné a viditeľné následky na vzťahu otca a maloletého, ktoré sa budú v budúcnosti veľmi ťažko naprávať a pri diagnózach maloletého to bude vyžadovať enormne dlhý čas na nápravu, ak sa aj uvedené bude dať zvrátiť. Uvedená obava a potreba okamžitej úpravy pomerov v otázke styku otca s maloletým bez prítomnosti matky vyplýva aj z konzultácie otca s hlavnou odborníčkou Ministerstva zdravotníctva SR na detskú psychiatriu C.. P. O., ktorá si dopodrobna preštudovala všetky lekárske správy maloletého založené do súdneho spisu zo strany matky. Otec opätovne deklaruje, že je oboznámený so zdravotným stavom svojho syna prostredníctvom lekárskeho správ doručených mu zo strany matky a aj prostredníctvom správ založených do súdneho spisu zo strany matky, rešpektuje zdravotný stav svojho syna a aj jeho potreby. Dopodrobna sa oboznámil so všetkými odporúčaniami všetkých ošetrovúcich lekárov maloletého a plne sa ich pri stretnutiach s maloletým pridrižiava a bude ich v celom rozsahu rešpektovať. Matka otcovi vyčíta, že nedôveruje odborným lekárom maloletého, ktorých vybrala ona. Otec však nikdy nespochybňuje ich odbornosť, avšak poukazyval na skutočnosť, že nakoľko všetkých vyšetrení sa od počiatku zúčastňovala výlučne len matka, ktorá udáva lekárom pri vyšetreniach skutočnosti, ktoré sa v živote maloletého udiali od posledného vyšetrenia zo svojho subjektívneho pohľadu a pritom klamlivo popisuje stretnutia otca so synom, ich pohľad a aj následné odporúčania sú skreslené a s jednostranným zhodnotením situácie. Otec opätovne deklaruje, že ako zákonný zástupca svojho dieťaťa má záujem sa zúčastňovať všetkých vyšetrení svojho maloletého syna u všetkých lekárov a v rozumnej miere tiež jeho terapií. Matka však dlhodobo otcovi toto jeho právo upiera, neoznamovala plánované vyšetrenia s maloletým. Otec sa o návšteve u lekárov dozvedal len prostredníctvom súdu, alebo prostredníctvom listu od matky, ktorý mu na príkaz súdu posielala len raz mesačne. Otec sa však týchto vyšetrení chce zúčastniť osobne. Na základe odporúčania súdu na jeseň 2020, aby matka otcovi účasť na synových vyšetreniach umožnila, mu matka následne v SMS správe oznámila plánované vyšetrenia u C.. M. na XX.XX.XXXX aj XX.X.XXXX. Účasť otca však odmietla so zdôvodnením, že to neumožňuje lekárske zariadenie z dôvodu opatrení proti pandémie. Syn však chodí aj na pravidelné rehabilitácie, ktorých sa otec niekoľko rokov snažil zúčastniť, čo matka doteraz neumožnila. Rovnako matka nebola ochotná priniesť správu z vyšetrenia zo dňa 17.12.2020 k nahliadnutiu na styk, priložila ju až ku svojej mesačnej správe ďalší mesiac. Uvedené by prispelo aj k upevneniu dôvery otca vo vyšetrujúcich lekárov a aj maloletý by videl, že otec je mu aj v týchto okamihoch nablízku. Otec je rovnocenným zákonným zástupcom maloletého ako matka, má nielen právo na výber daného lekára, ale má právo byť aj pri vyšetreniach maloletého. Má právo popísať svoje postrehy a aj správanie sa maloletého, ktoré sú nevyhnutné na posúdenie zdravotného stavu maloletého a podkladom odporúčaní toho-ktorého lekára. Otec je presvedčený, že syn môže vnímať jeho prítomnosť na vyšetreniach pozitívne, najmä ak bude vopred svojou matkou na uvedené pripravený. Otec si je vedomý skutočnosti, že pred maloletým musia obaja rodičia vystupovať jednotne a v zhode, a tak dávať synovi pocit istoty a bezpečia. Určite nebude otec akokoľvek zasahovať či už do vyjadrení matky pred ošetrovúcimi lekármi alebo do práce lekára. V prípade, ak by mal otec nejaké výhrady k tvrdeniam matky alebo by chcel sprostredkovať na konkrétnu situáciu trochu iný pohľad na vec, riešil by to výlučne až následne samostatnou konzultáciou alebo mailom s daným lekárom, o čom by bola matka vopred samozrejme informovaná. Prvoradým cieľom otca je zabezpečenie zdravého fyzického a psychického vývoja svojho syna s prihliadnutím na všetky jeho diagnózy. Otec ihneď, ako bol jeho synovi diagnostikovaný autizmus, si zaobstaral rozsiahlu literatúru o danej diagnóze, aby sa s ňou oboznámil. V novembri 2018 absolvoval v českom národnom ústave pre autizmus v Prahe školenie zamerané pochopenie autistického správania - Jak rozeznat autizmus, v septembri 2018 školenie zamerané na prácu s osobami s autizmom - Zvládání agrese a autoagrese u osob s poruchami autistického spektra bez mentální retardace, v máji 2016 absolvoval kurz v Centre pre rodinu kvapky zameraný na tréning rodičovských zručností. Od posledného pojednávania otec absolvoval v zariadení S. v J. v novembri 2020 školenie zamerané na detský autizmus a v máji 2021 workshop o autizme. Otec sa v danej oblasti neustále vzdeláva a snaží sa v komunikácii s maloletým vždy prihliadať na jeho citové prežívanie a na jeho potreby. Tvrdenia matky v tomto smere sú ničím nepodložené a otec ich v plnom rozsahu popiera. Na preukázanie svojich tvrdení vie zabezpečiť osvedčenia o absolvovaní vyššie uvedených školení. Otec pozná zdravotný stav maloletého, dlhodobo sa snaží budovať si s ním vzťah a domnieva sa, že vie zhodnotiť aj výber hry, hračiek a miesta pre styk s maloletým. Je to však matka, ktorá nedôveruje

otcovi. Na styk prichádza s obavami a má neustálu potrebu kontrolovať každý krok otca a aj maloletého. Práve z matkiných vyjadrení zasielaných súdu je zrejmá až chorobná snaha matky mať nad všetkým neustálu kontrolu. Byť neustále pri synovi, hoci sú chvíle, keď naozaj jej prítomnosť nie je nevyhnutná. Matka chce všetko riadiť, vedieť a určovať, čo smie otec so synom na styku robiť, nikdy nenechala otca so synom osamote, a to ani v situáciách, keď si syn jej prítomnosť nevyžadoval a bol zaujatý aktivitou s otcom. Otec má pritom záujem vždy pred stykom si uvedené s matkou prejsť, resp. so synom, ale zo strany matky mu to nie je nikdy umožnené. Matka od počiatku chcela diktovať otcovi výber miesta na realizáciu styku so synom. V súčasnosti sa aspoň vizuálne zdá, že o mieste styku rozhoduje syn, ktorý vždy príde na styk s pevným rozhodnutím o tom, kde a ako sa stretnutie s otcom uskutoční. Keďže matka na stretnutiach plnenie synových priání skoro bezvýhradne podporuje, syn vie, že sa jeho žiadosti vždy vyhovie a dôsledne na nej trvá. Otec nemá vytvorený priestor na to, aby mohol syna viesť a vhodne motivovať k prípadným novým aktivitám, pretože matka o tom, akým spôsobom so synom plánuje jeho program, aby bol pre neho predvídateľný, odmieta komunikovať. Maloletý napriek svojim zdravotným ťažkostiam rastie a vyvíja sa. Je stále samostatnejší, a hoci pomaly, predsa vidieť jeho napredovanie v niektorých oblastiach. Maloletý nie je dieťa s mentálnym postihnutím, jeho IQ nie je v pásme podpriemeru, ale je v pásme priemeru. Otec je presvedčený, že ak by mu matka umožnila sa so synom pred stretnutím dohodnúť na mieste a spôsobe trávenia času a aj na výbere hier a hračiek, ktoré by následne otec bezpodmienečne rešpektoval, určite by to napomohlo k upevneniu ich vzájomného vzťahu. Matka si uvedené uvedomuje, a preto jej ústretovosť v tomto smere je minimálna až nulová. Otec bol zvedavý na odborné posúdenie zdravotného stavu maloletého od iného lekára, avšak bez prítomnosti maloletého uvedené nie je možné. Zdravotný stav maloletého len konzultoval s C.. P. O., detskou psychiatričkou a hlavnou odborníčkou C. zdravotníctva SR v pedopsychiatrii, ktorej poskytol kompletnú zdravotnú dokumentáciu maloletého, ktorú má k dispozícii. W. o odbornú konzultáciu pre otca za účelom objasnenia charakteru poruchy maloletého dieťaťa a prognózy vývinu dieťaťa. Na základe predloženej dokumentácie a rozhovoru s otcom detská psychiatrička pomenovala problémy vo vzťahoch. Uviedla, že problémom na strane matky je neukončená a neodstrihnutá väzba na jej otca, deda maloletého; matka je mnoho rokov doma, ako lekár je bez praxe, a preto jej návrat do zamestnania je značne sťažený - ako východisko našla matka v opatrovaní chorého dieťaťa; veľmi silná väzba matka - dieťa, matka drží dieťa v regrese - prejavy inkontinencie, poruchy stravovania; matka nepostavila maloletému pevné hranice, dieťa je rodičom svojej matky, ono je to čo určuje pravidlá, matka sa mu podriaďuje, dieťa nie je schopné žiť v širších rovesníckych a sociálnych vzťahoch, od každého očakáva správanie podobné správaniu matky; matka neinformuje otca o stave dieťaťa. Problémy na strane otca popísala nasledovne: nevytvorenie emocionálneho vzťahu s otcom, od narodenia dieťaťa sú rodičia súperi; chlapec prichádza, aby si odniesol niečo domov. Ak mu to otec nechce dať, nedovolí mu /matka a syn/ odvieť ich, bojkotujú ho; chlapec sa naučil manipulovať, presadzovať sa na úkor otca, vyžaduje poslušnosť a oddanosť. Detská psychiatrička C.. O. sa pokúsila o krátke zhodnotenie situácie keď uviedla, že „ponechanie dieťaťa vo výlučnej starostlivosti matky vedie k regresu, závislosti a narušenému vývinu osobnosti“. E. na mnohoročný spor a zhoršujúci sa osobnostný vývin dieťaťa je podľa odborníčky na pedopsychiatriu nevyhnutný znalecký posudok, zaradenie dieťaťa do terapie v autistickom centre Andreas, pomoc rodičom - pridelenie koordinátora. Hlavná odborníčka na pedopsychiatriu ponechala na rozhodnutí súdu, ktoré možnosti z vyššie uvedených vyberie, avšak vzhľadom na vek dieťaťa je potrebné riešiť situáciu urgentne, inak je prognóza dieťaťa dubiózna. Pri ponechaní súčasného stavu načrtla aj možnosti nepriaznivej prognózy v budúcnosti dieťaťa. Otec následne požiadal o doplnenie dokazovania - znalecký posudok, ktorý svoj návrh v tomto smere obšírne odôvodnil. K aktuálnemu priebehu styku uviedol, že matka vo svojich vyjadreniach neustále poukazuje na skutočnosť, že otcom navrhovaný styk je nereálny a predčasný. Uvedené odôvodňuje tým, že vzhľadom na pretrvávajúce správanie otca, ktorý z jej pohľadu systematicky odmieta zdravotný stav C., odporúčania odborných lekárov, odporúčania matky, akou formou s maloletým komunikovať a poukazuje na nevyhnutnosť jej stálej prítomnosti pri maloletom. Matka vzhľadom na plnenie školskej dochádzky už prestala zdôrazňovať skutočnosť, že bez jej prípravy, dodržiavania rituálov, stereotypov, absolútne pokojového režimu a toho, že v deň styku matka nevychádza s dieťaťom von, nebolo schopné ani ísť na styk s otcom. Uvedené len pozmenila, že síce už maloletý je schopný vyjsť z domu aj viackrát za deň, ale ak má ísť na styk s otcom, je absolútne po škole vyčerpaný a unavený. Len vďaka veľkému úsiliu matky sa styk môže uskutočniť, ale výlučne v jej prítomnosti, nakoľko maloletý nemôže byť bez jej prítomnosti a ona je tá, ktorá jediná mu môže zabezpečiť bazálnu starostlivosť. Matka dlhodobo neumožňuje akékoľvek podieľanie sa na starostlivosti o maloletého, a dôsledne bráni vzniku akejkoľvek situácie, kde by mohol syn stretnúť a vnímať otca v synovej bežnej, každodennej životnej situácii. Aj k realizácii samotného styku, ktorý je časom styku vymedzený výlučne na synove voľnočasové aktivity, matka pristupuje veľmi neochotne,

a to napriek súdному rozhodnutiu. Matka otcovi neumožňuje nijaký iný kontakt okrem kontaktu počas súdom určeného styku, ak sa tento uskutoční. C. býva častejšie chorý a v prípade jeho choroby vznikajú dlhé časové obdobia, keď otec nemá žiaden kontakt. Matka je síce po výzve súdu už ochotná umožniť otcovi aspoň krátky telefonický kontakt so synom výlučne v čase zrušeného styku, syn však telefonicky komunikovať nechce a matka audiovizuálny kontakt odmieta. Záujem otca pýtať sa na syna matka vyhodnocuje ako obťažovanie a neustále útoky na svoju osobu. Otcovi neumožní ani kratučkú návštevu syna ani v čase zrušeného styku, aby ho otec povzbudil alebo mu priniesol ovocie či hračku. Otec je presvedčený, že minimálne v čase synovej rekonvalescencie neexistuje rozumný dôvod, pre ktorý by mu v čase zrušeného styku nemohol aspoň priniesť darček, ovocie či výživové doplnky. Otec nemá možnosť dohodnúť sa s matkou na náhradnom stretnutí, či posunutí termínu stretnutia za účelom absolvovania programu v inom než súdom určenom čase. Pri chorobe C. matka od otca odmieta prijať akúkoľvek pomoc a komunikáciu s otcom obmedzuje na nevyhnutné minimum. V súvislosti so samotnou realizáciou stretnutí matka opätovne klamlivo zavádza, že otec nerešpektuje limity maloletého, vyčíta otcovi, že si na stretnutie prinesie kvantú hračiek, či nevhodný výber hračiek a nesprávny prístup otca k maloleťmu počas stretnutí, čo otec popiera. Matka u maloletého vytvárala dlhodobu pocit, že ich stretnutia sú určené výlučne len pre zábavné aktivity a hranie sa. Aj počas stretnutí matka dominantným a asertívnym prístupom otca vylučuje z aktivít, pri ktorých by si C. mohol spojiť rolu otca s nejakou formou poskytovania starostlivosti (od počiatku stretávania bol napr. C. matkou usmerňovaný k tomu, aby si od otca nechal jedlo či občerstvenie). Zneužívanie svojej roly preferenčného rodiča sa u matky prejavuje napríklad aj tým, že keď C. otec naznačí, že sa správa nevhodne, matka ho nepodporí, často jeho usmernenia pred maloleťm aj spochybňuje. Otec nenúti maloleťm k hraniu sa s určitými hračkami, vždy sa snaží pristupovať nadmieru empaticky, zohľadňovať názor maloleťm a jemné navádzanie na určitú hru v žiadnom prípade nemožno považovať za nátlak. Otec sa na stykoch so synom neustále snaží vyhovieť požiadavkám maloleťm a prispôbiť sa jeho potrebám a náladám. Keďže otcovi nie je matkou umožnené dohodnúť sa pred stretnutím so synom, s čím by sa chcel hrať alebo čo má na stretnutie priniesť, je otec nútený priniesť na stretnutie so synom viac hračiek, z ktorých si syn vyberie, a spolu pristúpia k hre. Matka však aj tento ústretový krok vyčíta, že nie je vhodné, aby otec nosil na stretnutia veľa hračiek. Ale keď otec nejakú hračku zabudne, tak mu to pred maloleťm začne vyčítať a okamžite uvedie, že práve na danú hračku sa maloleť najviac tešil. Matka vo svojich vyjadreniach dokonca začala otcovi vyčítať skutočnosť, že si prenajal plne zariadený byt v tesnej blízkosti domova maloleťm, kde by v prípade nepriaznivého počasia mohli stráviť so synom čas súdom určený na styk. Matka prosbu otca, aby ponechala otcovi priestor na samostatnú hru so synom bez jej prítomnosti berie ako niečo nepredstaviteľné, poukazuje pritom na skutočnosť, že syn je plne na matku odkázaný a vyžaduje si jej prítomnosť. Avšak je to práve matka, ktorá si hneď v úvode styku sadá priamo k maloleťmu a snaží sa zapájať do každej aktivity, ktorú otec navrhne maloleťmu. Keď ju otec v nenápadne požiada, či by mu ponechala priestor na hru so synom, dá pred synom najavo svoje rozčarovanie, sklamanie a smútok, čím maloleťm prinúti, aby si jej prítomnosť vyžiadala dožadovať sa zapojenia aj matky do aktivít s otcom. Rola otca pri starostlivosti o dieťa v očiach matky neexistuje, matka zásadne neumožňuje nič, čo nie je výslovne uvedené v rozhodnutí súdu. Matke vyhovuje súčasný stav, keď už roky neumožňuje ani medzi rodičmi elektronickú komunikáciu či telefonický kontakt a komunikuje s otcom výlučne prostredníctvom SMS správ a poštovej korešpondencie. S poukazom na najlepší záujem maloleťm takýto prístup matky je neakceptovateľný. Z konania matky je zrejmé, že matkinou snahou je eliminovať osobu otca v živote maloleťm. Takéto konanie matky však nie je v najlepšom záujme maloleťm a je to práve matka, ktorá svojmu dieťaťu bráni vytvárať si bližší vzťah s druhým rodičom. Otec si plne vníma zdravotný stav maloleťm a nikdy by nežiadal matku o realizáciu styku, pokiaľ by tým ohrozovala svoje zdravie či zdravie maloleťm. Uvedené matke opakovane aj uviedol, avšak sú na mieste dôvodné obavy, že matka toto využíva na to, aby styk otca s maloleťm obmedzila na minimum. Otec dlhodobo vyvíja snahu upevniť vzťah medzi ním a maloleťm, matka mu nepomáha, spochybňuje správanie otca na stretnutiach so synom a uvádza, že otec svoj prístup dlhodobo nemení. Matka pristupuje k svojim povinnostiam absolútne formalisticky. Úlohou preferenčného rodiča je, aby podporoval vzťah dieťaťa s druhým rodičom a nie naopak sa snažil vylúčiť druhého rodiča zo života dieťaťa. Uvedené je v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloleťm dieťaťa. Samotné postihnutie maloleťm a jeho diagnózy v žiadnom prípade nemožno považovať za ospravedliteľný dôvod bránenia v styku otca s maloleťm. V prípadoch realizácie stretnutí nie sú prítomné žiadne zásadné problémy, ktoré by mali odôvodňovať elimináciu kontaktu maloleťm s otcom. Práve naopak, je potrebné, aby otec svoj vzťah s maloleťm ďalej rozvíjal a nakoľko matka nevytvára takéto podmienky na prehĺbovanie ich vzťahu, žiadnym spôsobom otcovi v tomto smere nenapomáha a súčasne upravený styk je nedostatočný a často matkou marený, je vo veci daná nevyhnutná potreba úpravy pomerov. Na základe uvedeného otec podal svoj návrh na zmenu

úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a aj týmto podaním žiada do rozhodnutia vo veci samej dočasnú úpravu styku so synom bez prítomnosti matky. Vzhľadom na nekooperatívny postoj matky, ktorá nerešpektuje postavenie a rolu otca v živote maloletého, bol otec nútený požiadať o ingerenciu súdu v predmetnej právnej veci a podal tak návrh na výkon rozhodnutia, ako aj návrh na zmenu úpravy práv a povinností. Nerešpektovanie ani len súdneho rozhodnutia zo strany matky len potvrdzuje tvrdenia otca a potrebu dočasnej úpravy styku otca s maloletými zo strany súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má otec za to, že v danom prípade je nevyhnutná ingerencia súdu a s poukazom na uvádzané skutočnosti otec trvá na svojom návrhu a potrebe zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

4. K návrhu otec pripojil tieto listinné dôkazy: lekárska správa C.. P. O., detskej psychiatričky zo dňa XX.XX.XXXX a znalecký posudok č. 66/2019 zo dňa 29.10.2019.

5. Na tunajšom súde pod sp. zn. 22P/215/2019, sa vedie konanie o zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 49P/284/2012-1052 zo dňa 17.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.: 11CoP/446/2016-1295 zo dňa 07.02.2017 bol styk otca s maloletým Matúšom upravený tak, že „otec je oprávnený stretávať sa s maloletým C. Q., nar.: XX.XX.XXXX každú stredu od 16:30 hod. do 19:00 hod., v párnom týždni v piatok od 16:30 hod. do 19:00 hod. a v nepárnom týždni v sobotu a v nedeľu od 16:30 hod. do 19:00 hod. vždy za prítomnosti matky“. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a spoločne sa nestarajú o maloletého C.. Maloletý má dlhodobé zdravotné problémy, trpí vysokofunkčným detským autizmom, má výraznú S. - výraznú hyperaktivitu, ťažkú poruchu adaptácie, koncentrácie, správania a pozornosti. Rodičia sa dlhodobo nevedia dohodnúť ohľadom styku otca s maloletým. Aktuálne styk prebieha formou asistovaného styku, nakoľko je maloletý na matku výrazne naviazaný. Matka otcovi umožňuje so synom kontakt výlučne formou styku, ktorý určil súd vo svojom rozhodnutí. Maloletý býva často chorý a v prípade jeho choroby vznikajú dlhé časové obdobia, v ktorých otec s maloletým nemá žiaden kontakt. Matka nie je ochotná akceptovať návrhy otca, umožniť mu aspoň krátky či symbolický kontakt so synom prinajmenšom v čase, keď hlavné príznaky jeho choroby pominú. Najbližší kontakt umožní až vtedy, keď je maloletý schopný absolvovať stretnutie v súdom určenom čase a súčasne v plnom určenom rozsahu. Otec v návrhu vyjadril presvedčenie, že minimálne v čase synovej rekonvalescencie neexistuje rozumný dôvod, pre ktorý by mu v čase zrušeného styku nemohol aspoň priniesť darček, ovocie či výživové doplnky, či nadviazať s ním kontakt s využitím vhodnej formy elektronickej komunikácie. Ďalej tvrdil, že matka odmieta aj akékoľvek návrhy otca ohľadne styku (napr. zmena hodiny a pod.). Sám nemá možnosť dohodnúť sa s matkou na náhradnom stretnutí či posune termínu stretnutia za účelom absolvovania programu v inom než súdom určenom čase, pri chorobe maloletého matka od otca odmieta prijať akúkoľvek pomoc a komunikáciu s otcom obmedzuje na nevyhnutné minimum. Podľa otca jeho rola pri starostlivosti o dieťa v očiach matky neexistuje, matka zásadne neumožňuje nič, čo nie je výslovne uvedené v rozhodnutí súdu. Matke podľa otca zrejme vyhovuje súčasný stav, keď už roky neumožňuje rozvíjanie vzťahu otca s maloletým. S poukazom na najlepší záujem maloletého považuje otec takýto prístup matky za neakceptovateľný. Zároveň v dôsledku nerešpektovania rodičovských práv otca zo strany matky bol otec nútený podať návrh na výkon súdneho rozhodnutia, pričom toto konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1Em/9/2017. Dôvodom podania bola najmä dlhodobá nerealizácia asi 50 % súdom nariadených stretnutí, ale aj neochota matky komunikovať s otcom o zásadných otázkach súvisiacich s maloletým. Z konania matky je zrejme, že jej snahou je eliminovať osobu otca v živote maloletého. Otec plne vníma zdravotný stav maloletého a nikdy by nežiadal matku o realizáciu styku, pokiaľ by tým mal ohrozovať zdravie maloletého. Aj z konania otca je však zrejme, že záujem o syna má aj napriek jeho zdravotnému stavu, a preto je potrebné napomôcť rozvoju vzťah otca - dieťa, pokiaľ otec chce a môže. Matka podľa otca odmieta akékoľvek návrhy, kompromisy z jeho strany. Matka zneužíva zdravotný stav maloletého tak, aby zamedzila styk otca s maloletým na úplne minimum. Otec má však za to, že povinnosťou preferenčného rodiča je, aby umožnil dieťaťu styk s druhým rodičom a vytváral vhodné podmienky na to, aby dieťa rozvíjalo svoje väzby aj smerom k druhému rodičovi. V prípade, keď preferenčný rodič aktívne bráni styku druhého rodiča s dieťaťom, ide o zjavne nezákonné konanie tohto rodiča. Otec si prenajal byt v blízkosti bydliska matky z toho dôvodu, aby mohol s maloletým realizovať styk aj v interiéri. Maloletý s týmto spôsobom realizácie styku z pohľadu otca nemá najmenší problém, byť sa mu páči, rýchlo sa uvoľní a hrá sa s otcom. Otec deklaroval, že dlhodobo vyvíja snahu upevniť vzťah medzi ním a maloletým, avšak matka mu v tomto nepomáha, práve naopak. Matka spochybňuje správanie otca na stretnutiach a uvádza, že otec svoj prístup dlhodobo nemení. Otec má za to, že je to práve matka, ktorá v zásadných otázkach svoj prístup nezmenila a dlhodobo

namiesto podpory a motivovania maloletého k stretnutiam s otcom pristupuje k svojim povinnostiam absolútne formalisticky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval za zrejmé, že dohoda medzi rodičmi maloletého je vylúčená, keďže mu matka odmieta poskytnúť akýkoľvek priestor so synom nad rámec súdneho rozhodnutia. Otec pre maloletého predstavuje blízku osobu. Bolo by preto v prikróm rozpore so záujmami maloletého, keby bol vylúčený z riadneho kontaktu s ním. Podľa konštantnej rozhodovacej praxe súdov je práve pôsobenie oboch rodičov pre maloleté dieťa prínosné tak po stránke emočnej, ako aj intelektuálnej, pričom vhodné výchovné prostredie zabezpečuje dieťaťu stabilitu a pocit bezpečia. Preto považoval za potrebné, aby tak matka, ako aj otec boli prirodzenou súčasťou života maloletého dieťaťa už od jeho útleho detstva a vzájomne rešpektovali rolu druhého rodiča v živote dieťaťa v záujme zachovania zdravého psychického vývinu dieťaťa. Otec vyjadril presvedčenie, že maloletý má napriek diagnózam k otcovi vytvorenú citovú väzbu, ktorú chce otec ďalej pestovať a rozvíjať. Zdravotné postihnutie dieťaťa nie je dôvodom na to, aby bol druhý rodič, ktorému nie je zverená do jeho osobnej starostlivosti, vylúčený zo starostlivosti o dieťa a boli mu upierané jeho rodičovské práva.

6. Ďalej bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 49P/284/2012-1052 zo dňa 17.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.: 11CoP/446/2016-1295 zo dňa 07.02.2017 súd zveril maloletého C. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 300,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 18.12.2012. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú stredu od 16.30 hod. do 19.00 hod., v párnom týždni v piatok od 16.30 hod. do 19.00 hod. a v nepárnom týždni v sobotu a v nedeľu od 16.30 hod. do 19.00 hod. vždy za prítomnosti matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.03.2017.

7. Ďalej bolo zistené, že uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.07.2018 č. k. 49P/95/2018-37 súd zamietol návrh matky o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zákazu styku otca s maloletým.

8. Taktiež bolo zistené, že uznesením Okresného súdu v Bratislave č. k. 49P/88/2018-360 zo dňa 22.02.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/191/2019-656 zo dňa 30.09.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2019 súd rodičom uložil výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti zúčastniť sa odborného psychologického poradenstva na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava za účelom zlepšenia komunikácie rodičov a akceptácii postavenia druhého rodiča.

9. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P/59/2020-124 zo dňa 04.09.2020 súd konanie na návrh otca o rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov - nahradenie súhlasu matky na zápis maloletého k plneniu povinnej školskej dochádzky - zastavil. Toto rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.09.2020.

10. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P/215/2019-210 zo dňa 04.09.2020 súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd určil styk otca s maloletým okrem styku nariadeného vykonateľným rozsudkom počas dvoch hodín jedenkrát týždenne formou asistovaného styku v akreditovanom zariadení zamietol. Toto rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2020.

11. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P/110/2020-19 zo dňa 08.12.2020 súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd určil styk otca s maloletým počas vianočných prázdnin zamietol. Toto rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2020.

12. Z prebiehajúceho dokazovania v konaní vo veci samej vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 22P/215/2019 súd zistil, že k 02.07.2021, kedy vo veci prebehlo ostatné pojednávanie, že rodičia sa podrobujú výchovnému opatreniu nariadenému Okresným súdom Bratislava II (viď bod 8 tohto rozhodnutia). Vzhľadom na epidemiologickú situáciu, ktorá výrazne zasiahla aj do priebehu meritórneho konania (vo veci boli na žiadosť právneho zástupcu otca odročené 2 nariadené pojednávania na 12.03.2021 a 07.05.2021), sa jeho realizácia značne zdržal. Zo správy Referátu poradensko-psychologických služieb Bratislava V ÚPSVaR zo dňa 11.02.2021 vyplynulo, že spolupráca s klientmi začala 08.11.2019 a k uvedenému dátumu trvala. Od 22.10.2020, kedy bola súdu zasielaná predchádzajúca správa sa podarilo zrealizovať dve dyadické konzultácie s rodičmi (03.12.2020 a 15.12.2020). Následne bola spolupráca s rodičmi dočasne prerušená nepriaznivou pandemickou situáciou, konzultácie plánujeme obnoviť ako náhle to situácia dovolí. G. C.. P. G. vnímal priebeh

spoločných konzultácii pozitívne. Následne sa podľa udania účastníkov od februára 2021 uskutočnilo u C.. G. jedno stretnutie dňa 28.6.2021, pričom sa v čase konania pojednávania mali dohodnúť na ďalšom spoločnom stretnutí.

13. Na pojednávaní dňa 02.07.2021 súd vypočul ošetrojúcu lekárku - neurologičku maloletého C., ktoré sleduje vo svojej ambulancii fakticky od narodenia ako predčasne narodené dieťa. Po výsluchu svedkyne súd odročil pojednávanie za účelom oboznámenia sa s obsiahlym podaním otca, ktoré bolo súdu doručené bezprostredne pred pojednávaním, pričom účastníkom konania bola daná lehota na prípadné návrhy na doplnenie dokazovania do 31.07.2021 s tým, že ďalší termín pojednávania bol nariadený na 17.09.2021.

14. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/ na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 329 ods.1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

19. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

21. Neodkladné opatrenie súd nariadi vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých detí pôjde v zásade o zásah do takého stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmalá z jeho samotného obsahu resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených. V konaní starostlivosti o maloleté deti súdy prihliadajú predovšetkým na záujem maloletých detí, rovnako pri rozhodovaní sledujú v prvom rade záujem detí. Je nesporné, že pre vývoj každého dieťaťa je domáce prostredie najvhodnejšie.

22. Súd konštatuje, že účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchlá a dočasná úprava právnych pomerov maloletých detí s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej, pričom v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradá záujem maloletého dieťaťa. Povinnosťou súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je zistiť, či sú pre takéto neodkladné opatrenia splnené podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa, s poukazom na účel neodkladného opatrenia - zabezpečiť ochranu právom chránených záujmov maloletých detí, s cieľom umožniť ničím nerušené konanie vo veci samej. Takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, navrhovateľ ním nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

23. V posudzovanej veci súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. V zmysle podaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj návrhu vo veci samej bolo zistené, že momentálne sa styk otca s maloletým dieťaťom realizuje - v zmysle rozhodnutia súdu (rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 49P/284/2012-1052 zo dňa 17.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k.: 11CoP/446/2016-1295 zo dňa 07.02.2017) s tým, že rodičia medzi sebou nekomunikujú, resp. komunikujú vo veľmi obmedzenej miere. Práve s cieľom zlepšenia komunikácie rodičov a akceptácie postavenia druhého rodiča stále prebieha výchovné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu v Bratislave č. k. 49P 88/2018-360 zo dňa 22.02.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/191/2019-656 zo dňa 30.09.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2019. Pri takto zadefinovanom skutkovom stave (realizácia styku medzi otcom a maloletým dieťaťom) nebolo zistené žiadne ohrozenie pomerov maloletého dieťaťa, práve za účelom zmeny ktorých bolo rodičom nariadené výchovné opatrenie, ktoré doposiaľ nebolo ukončené z objektívnych dôvodov - epidemiologickej situácie. S ohľadom na obsah otcom podaného návrhu nevznikla potreba dočasne zastabilizovať styk otca s maloletým dieťaťom, keďže tento sa realizuje (minimálny rozsah je otcovi garantovaný rozhodnutím súdu) a v takom rozsahu, aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a maloletým, a zároveň v takej miere, aby si mohli budovať vzájomný vzťah. Takto v súčasnosti realizovaný rozsah styku zodpovedá nevyhnutnej úprave, a teda aj inštitútu neodkladného opatrenia. Úprava styku v takom rozsahu, v akom sa jej domáha otec, si vyžaduje obširnejšie dokazovanie presahujúce rámec dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, keďže otec mnohé zo svojich tvrdení neosvedčil. Navyše účelom neodkladného opatrenia je len taká dočasná úprava pomerov účastníkov konania, ktorá má zabezpečiť bezodkladnú realizáciu ich práv, kým nebude o nich rozhodnuté podľa hmotnoprávneho predpisu (Zákon o rodine) vo veci samej, v ktorom aktuálne prebieha dokazovanie, keď v meritórnom rozhodnutí sa súd vysporiada aj s dôkazmi, na ktoré odkazuje otec vo svojom návrhu na neodkladnú úpravu. V dôsledku uvedeného bol návrh zamietnutý.

24. Súd dáva do pozornosti, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania.

25. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy.

26. Základom pre nariadenie neodkladného opatrenia je absencia vážnejších pochybností o jeho dôvodnosti. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov, čo v danom prípade preukázané ani osvedčené nebolo.

27. Súd zároveň apeluje na rodičov, aby sa snažili intenzívnejšie prehodnotiť svoj vzťah voči sebe, tak ako aj matka otcovi v ich elektronickej komunikácii uviedla - v prvom rade doladili základné pravidlá fungovania styku, týchto sa držali a aby dokončili nariadené výchovné opatrenie. S ohľadom na špecifiká pre realizáciu styku, ktoré vyplývajú zo zdravotného stavu maloletého, je potrebné, aby rodičia zlepšili vzájomnú komunikáciu a naučili sa akceptovať jeden druhého.

28. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

29. Súd opakovane apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Dieťa má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ktorú nie je možné

podmieňovať splnením podmienok. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývin svojho dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Súd dáva do pozornosti obojmu rodičovi aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní súd rovnako zohľadňoval. Dieťa na svoj harmonický rozvoj potrebuje lásku a porozumenie, malo by vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Každý z nich je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Každé dieťa si želá, aby sa jeho rodičia pred ním nehádali, aby boli navzájom k sebe i k nemu aspoň tak zdvorilí, ako sú k ostatným ľuďom a ako to aj od neho vyžadujú. Podmienkou efektívneho rodičovstva nie je, aby sa rodičia mali radi, aby sa všetko vrátilo do koľají, keď konflikty medzi nimi neboli. Stačí, keď konflikty zminimalizujú tak, aby sa mohli o deti riadne starať. Teda dôležité je prestať pokračovať v konflikte. Dieťa nereaguje len na to, ako sa rodičia správajú k nemu, ale aj na to, ako sa správajú vzájomne voči sebe. Predovšetkým rodičia sú jeho rozhodujúcim vzorom. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na ich spoločné dieťa a nepoužívali ho ako nástroj vzájomného boja. Súd rodičom odporúča, aby spoločne vyhľadali odbornú pomoc s cieľom naučiť sa spolu vecne a konštruktívne komunikovať, reflektovať na potreby dieťaťa a ich nezhody neprenášať na svoje dieťa.

30. Súd opakovane a rovnako apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine, a to aj za využitia odbornej pomoci, aby sa naučili spolu obaja rodičia vecne a konštruktívne komunikovať ohľadne ich jediného maloletého dieťaťa. Súd si dovoľuje oboch rodičov upozorniť, že len rodičia sú zodpovední za to, čo zo svojich detí vychovávajú a aký vzor im prezentujú, a preto apeluje na rodičov, aby začali spolu vecne, slušne a konštruktívne komunikovať.

31. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

32. Z obsahu spisu je nesporné, že ako už bolo konštatované, rodičia nevedia spolu komunikovať, matka má uloženú sice povinnosť, matka vo formalistickom duchu si plní svoju povinnosť informovať otca v tom význame, že otcovi nebolo umožňované byť oboznámený s plánovanými návštevami odborných lekárov, ktorých maloletý navštevuje, pričom otec má záujem podieľať sa na výchove maloletého, chce byť prítomný v jeho živote, má záujem sa zúčastňovať na pravidelných návštevách odborných ambulancií maloletého.

33. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

34. Z rodičmi ponúknutých dôkazov súdu v meritórnom konaní vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 22P 215/2019 vyplýva, že rodičia nevedia spolu efektívne komunikovať a spolupracovať v otázkach starostlivosti o maloletého. Ohľadom zdravotného, resp. psychického stavu maloletého bolo urobených viacero odborných vyšetrení, (psychologické, psychiatrické, neurologické). Z matkou predložených lekárskeho správ je zrejmé, že maloletý potrebuje pravidelné kontroly v špecializovanej ambulancii. Aktuálny zdravotný stav maloletého je jedným zo svárov medzi rodičmi. Matka otca neinformuje o nutných úkonoch zdravotnej starostlivosti dieťaťa s dostatočným predstihom tak, aby mohol byť prítomný pri ošetrení a vyšetrení maloletého, otca neoboznamuje s plánovanými návštevami maloletého u lekára.

35. Ako už bolo súdom konštatované, neodkladné opatrenie vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany právam a záujmom maloletého dieťaťa ešte pred ich porušením či ohrozením. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

36. Nakoľko z rodičovského konfliktu dochádza k ohrozeniu práv maloletého, ako aj jeho otca na zabezpečovanie informácií a z toho vyplývajúcej následnej starostlivosti ohľadom návštev lekára a súvisiaceho jasného uvádzania zdravotného stavu maloletého, pričom medzi rodičmi pretrvávajú konfliktné postoje (i nekomunikácia a neschopnosť vzájomne konštruktívne komunikovať znamená konflikt) a rodičia nie sú schopní sa dohodnúť, existuje v danom prípade obava, že dochádza k ohrozovaniu záujmu maloletého dieťaťa a súd je povinný poskytnúť maloletému dieťaťu tú najvyššiu ochranu, a to i na úkor jeho rodičov. Takáto dočasná úprava je v súlade s najlepším záujmom maloletého pri zachovaní práv a oprávnených záujmov tak maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodičov. Súd chrániac záujmy maloletého, ako aj jeho otca z dôvodu, že maloleté dieťa je účastné na rodičovských konfliktoch (je nástrojom v rámci ich konfliktu), rozhodol v zmysle výroku I tohto rozhodnutia keď má za to, že možnosťou aktívnej účasti na nevyhnutných úkonoch zdravotnej starostlivosti maloletého môže byť eliminovaná značná časť konfliktov rodičov, ktoré vznikajú práve z nedostatočnej informovanosti v tomto smere. V záujme maloletého je totiž jednoznačne to, aby rodičia pristupovali k zdravotnému stavu maloletého jednotne, optimálne pri rovnakej úrovni vedomostí o potrebách a záujmoch dieťaťa, bez ich dodatočného nepriameho sprostredkovania, keď práve bezprostrednosť a spoločná účasť podľa názoru súdu môže prispieť k nutnému zosúladieniu rodičov v tejto oblasti na prospech spoločného dieťaťa. V priebehu konania nevyplývala žiadna okolnosť, ktorá by mala mať za následok faktické obmedzenie otca v časti rodičovských práv, týkajúcich sa sústavnej a dôslednej starostlivosti o zdravie a všestranný vývin maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine), v ktorom smere si s poukazom na ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine tieto práva nemôže svojvoľne uzurpovať výlučne matka ako preferenčný rodič. Účasť otca na úkonoch v chránenom prostredí zdravotníckych zariadení súd považuje dokonca z hľadiska ďalšieho dokazovania potrebného pre rozhodnutie vo veci za dôležitý objektivizujúci faktor vzájomne protirečivých tvrdení rodičov.

37. Súd dáva do pozornosti, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania, a tieto musia byť osvedčené.

38. S ohľadom na obsah návrhu, ako aj priložených dôkazov a obsah poručenských spisov maloletého, súd pristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom otcovi súd zdôrazňuje, že je povinný riadiť sa aktuálnymi padnemickými opatreniami pri návšteve lekárov a v záujme maloletého dodržiavať to, čo deklaroval (nebude zasahovať či už do vyjadrení matky pred ošetrojúcimi lekármi alebo do práce lekára pri vyšetrení).

39. Podľa § 336 ods. 1 veta prvá CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu (v danom prípade návrh) vo veci samej.

40. Podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

41. Z dôvodu, že konanie o nariadenie neodkladného opatrenia sa začalo na návrh otca pred začatím konania vo veci samej, súd uložil otcovi ako navrhovateľovi povinnosť podať meritórny návrh v primeranej lehote obsiahnutej vo výrokovej časti II tohto uznesenia. Pokiaľ takýto návrh v určenej lehote navrhovateľ nepodá, súd bude postupovať v súlade s ustanovením § 336 ods. 3 CSP.

42. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v troch vyhotoveniach.

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy /§ 125 ods. 3 CSP/.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované /všeobecné náležitosti podania/. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní / § 62 ods. 1,2, CMP/.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 383 a nasl. CMP.